

DE WONDERLAMP VAN ALLADIN

MARKTPLEIN

(Het verhaal begint op een marktpleintje. Er staat op de markt in ieder geval 1 marktkraampje, waar wat rommel wordt verkocht, zoals vazen, borden, lampen etc... De verkoopster zit achter haar kraampje een boekje te lezen. Haar baas komt op.)

Baas: En! Heb je al iets verkocht vandaag?

Verkoopster: Vandaag!...nou nee...vandaag niet. (Leest gewoon verder)

Baas: En gisteren?

Verkoopster: Gisteren!...uh...

Baas: Nou zo moeilijk is dat toch niet. Heb je nou iets verkocht of niet?

Verkoopster: Nee! Gisteren ook niet! (leest weer verder)

Baas: Maar hoe kan dat nu toch? (Bekijkt de spullen in het kraampje) Kijk nou toch eens wat een prachtige spullen. (De verkoopster blijft lezen)

Hallo Koekoek! Ben je daar nog?

Verkoopster: (Kijkt op) Uh...ja..

Baas: Fijn! Ik ben blij dat je zoveel interesse toont. Hoe kan het nu dat je niks verkoopt? De spullen zijn toch prachtig.

Verkoopster: Prachtig! Oude troep zul je bedoelen. Het is gewoon rommel dat zien de mensen zo.

Baas: Oude troep! Je hebt er gewoon geen verstand van! Het ligt niet aan de spullen, het ligt aan jou. Zoals je daarbij zit.....

Verkoopster: Hoe, zoals ik erbij zit. Ik zie er toch netjes uit!

Baas: Ja, maar je zit als een zoutzak.... een beet je in een boekje te lezen.

Verkoopster: Nou nog mooier. Ligt het allemaal aan mij?

Baas: Ja, het ligt aan jou ja! Laat mij maar eens een keer voordoen hoe je dat doet. (De baas gaat achter het kraampje staan en begint te roepen zoals een echte marktverkoper. Er is echter geen kip te zien)

Komt dat zien! Komt dat zien! Hier vindt U wat U zoekt... Borden, vazen, lampen...Noem het maar op. Van superieure kwaliteit!!!

(Ali en Fatima komen voorbij. Ze hebben een lamp bij zich)

Baas: Meneer! Mevrouw! Hier moet u eens kijken. Wij hebben veel mooiere lampen dan die lamp van u.

Fatima: Hoe durft u dat te zeggen?

Ali: U verkoopt alleen maar rotzooi.

(Ali en Fatima lopen door en gaan weer weg.)

Verkoopster: (cynisch) Het ging goed hè!

Baas: Ach, die mensen hebben geen smaak! Ik wil dat je het voortaan op mijn manier doet. Dat boek gaat weg en je moet die mensen roepen! Als ik hier vanavond terugkom is er iets verkocht. Begrepen!

Verkoopster: Begrepen!

(De baas gaat af)

Slavendrijver!

(De verkoopster pakt haar boek weer en gaat lezen)

(Ali en Fatima komen weer op)

Fatima: Volgens mij zijn we hier net ook al voorbij gekomen. Dat is toch dat kraampje met die rommel.

Ali: Ja, dit komt me bekend voor. We blijven rondjes lopen. Volgens mij zijn we hier al drie keer voorbij gelopen. Ik heb dorst, ik heb honger en ik ben moe.

Fatima: Kom we rusten even uit. Laat me die lamp nog eens zien!....

Ali: Ik kan gewoon niet geloven dat we hem echt hebben. De wonderlamp van Alladin.

Fatima: 100 jaar geleden heeft de geest van de lamp beloofd dat er iedere 100 jaar 3 wensen in vervulling zullen gaan.

Ali: En het is nu 100 jaar later!

Fatima: Dat betekent dus Ali dat jij één wens mag doen en dat ik twee wensen mag doen, want ik heb tenslotte het meeste gedaan.

Ali: Dat zijn precies 3 wensen. Zullen we eens kijken of het werkt. Zal ik eens wat te drinken wensen voor ons, want ik heb toch zo'n dorst.

(Wrijft over de lamp) Ik wens (Vlug houdt Fatima haar hand voor de mond van Ali)

Fatima: Wat doe je nu? Je gaat je wens toch niet verspelen?

Ali: Grapje! Je denkt toch niet dat ik dat echt zou doen?

Fatima: Jij altijd met je grapjes! Ik heb ook dorst. Ik ga wat te drinken halen. Blijf jij hier en let goed op de lamp!

Ali: Natuurlijk let ik goed op de lamp.
(Fatima gaat af)

Ali: Oh..ik ben zo zenuwachtig! Eens even denken!.....Wat zal ik straks wensen?.....

Hé volgens mij komt de Sultan eraan met zijn dochters. De prinsessen Soraya en Karima. Wat zijn ze mooi!!!

(De Sultan en zijn dochters komen inderdaad op en lopen langs Ali naar het kraampje. Ali is helemaal in de ban van prinses Karima en kan zijn ogen niet van haar afhouden. Karima heeft dat in de gaten en als ze bij het kraampje staat draait ze iedere keer om en flirt met Ali. Ali zwaait naar haar en geeft haar kushandjes)

Soraya: Vader, is dit niet iets voor op de tafel?

Sultan: Mevrouw! Hoeveel kost dit?

Verkoopster: (Blijft lezen en kijkt even op) 5 zilverstukken.

Sultan: 5 zilverstukken!!!!

Soraya: (Bekijkt de vaas) Nee, ik vind het toch niks. Het ziet er allemaal zo goedkoop uit. Wat vind jij Karima?

(Karima is ook helemaal in de ban van Ali en kan haar ogen niet van hem afhouden)

Karima: (schrikt op) Huh...zei je iets?

Soraya: Wat vind jij van deze lamp? Vind je ook niet dat hij er zo goedkoop uitziet?
(Karima ontwaakt een beetje uit haar droom)

Karima: (Dromerig) Uh...goedkoop?....Ja....Ik vind het trouwens allemaal rommel hier.

(Karima richt haar ogen weer op Ali en kijkt hem verliefd aan)

Sultan: We lopen al 3 uur door de stad en we hebben nog steeds niks gevonden. 2.

Soraya: Dat ligt toch aan U. U vindt alles te duur.

Sultan: En jij vindt alles te goedkoop!
 Soraya: Die man daar. Die heeft een mooie lamp. Zullen we vragen of we die kunnen kopen?
 Sultan: Ja, doe dat maar dan kunnen we eindelijk naar huis.
 Soraya: Karima! (reageert niet)hallo....contact. Vind je dat geen mooie lamp? (wijst naar de lamp van Ali)
 Sultan: Wat is er met haar aan de hand?
 Soraya: (bekijkt Karima) Ik denk dat ze verliefd is.
 Sultan: Goedemorgen meneer!
 Soraya: Wat een prachtige lamp heeft U daar! Mogen we hem even zien? (Ali reageert niet en kijkt steeds naar Karima)
 Sultan: Hij reageert ook al niet! ! Wat is er nou weer met hem?
 Soraya: Vader! Ziet u dat dan niet? Ze zijn verliefd!
 Sultan: (Verbaast!) Verliefd!
 Soraya: Ja, verliefd ja! U bent toch ook wel eens verliefd geweest. Op moeder bijvoorbeeld. Laten we vragen wat hij voor de lamp wil hebben. Dit is precies wat we zoeken.
 Sultan: Wat wil je voor de lamp hebben? 2 zilverstukken? (Ali hoort het niet)
 Soraya: Nee, vader dat is veel te weinig.
 Sultan: 3 zilverstukken? (tegen Ali) Is 3 zilverstukken goed? Hij zegt niks?
 Soraya: Weet u wat? Geef maar 4 zilverstukken. Dat zal wel goed zijn?
 Sultan: 4 zilverstukken? Is dat goed? (Ali reageert nog steeds niet) (Praat nu harder tegen Ali) Is dat goed?
 Ali: (schrikt op)...Hè?
 Sultan: Is dat goed? (mompelt) voor de derde keer!
 Ali: (dromerig) Ja.
 Soraya: Mooi, dat is dan geregeld. Vader, geef de zilverstukken dan kunnen we gaan.
 Sultan: (Moppert) 4 zilverstukken alsof het niks is. Hij duwt de zilverstukken in de hand van Ali en pakt de lamp. Ali laat het gebeuren, maar is er met zijn gedachten totaal niet bij)

(De Sultan en de prinsessen gaan weer weg met de lamp. Ze moeten in het begin Karima een beetje meesleuren. Karima draait zich nog een paar keer om en zwaait naar Ali. Als ze weg zijn komt Ali weer bij zijn positieven)

Ali: Wat is ze mooi hè? (kijkt verschrikt om zich heen) Waar is die lamp nou?.... Wat is dit?.....4 zilverstukken.Hoe kan dat nu?.....Oh nee...het zal toch niet waar zijn?..... Ze hebben de lamp toch niet meegenomen en mij 4 zilverstukken gegeven. (Fatima komt terug met iets te drinken)
 Fatima: Sorry dat het zolang duurde. Ik was verkeerd gelopen. Ik heb hier wat drinken voor ons. (Kijkt om zich heen)
 Waar is de lamp?
 Ali: Uhh...weg....
 Fatima: Zeg dat het weer een grapje is?
 Ali: (zucht) Was het maar een grap. Hij is echt weg.
 Fatima: Weg!!!!!! Hoezo weg!!
 Ali: (stottert) Nou... gewoon....weg. Ik heb nu 4 zilverstukken. 3.
 Fatima: (kwaad) Heb jij die lamp verkocht?

Ali: Nee...ja...Ik weet het niet meer...De Sultan was hier met zijn dochters en één van hen is zo mooi....en toen ze weg waren had ik ineens 4 zilverstukken in mijn hand.....en was de lamp weg.

Fatima: Dat meen je niet! Ik wil die lamp terug. Hier(geeft Ali zijn drinken) drink op en laat me eens nadenken.

Ali: Ja, ik denk mee! (Hij loopt diep nadenkend op en neer)

Fatima: De lamp is nu dus bij de Sultan in het paleis.....

Ali: Ja.

Fatima: We moeten dat paleis binnen zien te komen en erachter komen waar die lamp staat. Maar hoe?

Einde zictzending

www.cts-producties.nl

© Sheila Ertürk –de Pauw

Juli 2007